

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1963/2016
10.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници из породичних односа тужилаца мал. АА и мал. ББ, чији је законски заступник ВВ из ..., против тужене ГГ из ..., чији је пуномоћник Добринка Видојковић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 284/16 од 07.07.2016. године, на седници одржаној 10.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 284/16 од 07.07.2016. године.

Образложење

Основни суд у Зајечару, пресудом П2 504/2015 од 10.03.2016. године, делимично је усвојио тужбени захтев мал. тужилаца, тако што је обавезао тужену да месечно доприноси у издржавању мал. тужиље АА, рођене године, месечним износом од 4.000,00 динара и у издржавању мал. тужиоца ББ, рођеног ... године, месечним износом од 3.000,00 динара, почев од 26.11.2014. године па надаље, до 15. у месецу за текући месец, док за то постоје законски услови, а на руке законског заступника, мал. тужилаца ВВ, с тим да доспеле месечне износе издржавања плати одједном у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је одбио као неоснован тужбени захтев за износе преко досуђених а до тражених износа од по 6.000,00 динара (став први изреке). Констатовао је да се овом пресудом мења изрека правноснажне пресуде Општинског суда у Бољевцу П 321/08 од 13.03.2009. године у ставу четвртом изреке (став други изреке). Одбио је као неоснован противтужбени захтев тужене да се обавезе тужена да на име доприноса у издржавању мал. тужилаца учествује месечним износом од по 1.000,00 динара за мал. АА и по 500,00 динара за мал. ББ, почев од 15.01.2015. године па убудуће, све док за то постоје законски услови или пресуда не буде измењена, те да се на тај начин измени пресуда Општинског суда у Бољевцу П 321/08 од 30.03.2009. године, у ставу четвртом изреке (став трећи изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка (став четврти изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж2 284/16 од 07.07.2016. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Зајечару П2 504/2015 од 10.03.2016. године, у усвајајућем делу става првог, ставу другом, трећем и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога прописаних одредбом члана 407. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 403. став 2. тачка 1. а у вези члана 408. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању из првостепене пресуде, законски заступник мал. тужилаца, отац ВВ, рођен је ... године, и прима дечји додатак за мал. АА у износу од 2.000,00 динара, а за мал. ББ у износу од 1.500,00 динара, запослен у ..., где прима лични доходак у износу од 25.000,00 динара, не поседује непокретну имовину и живи у домаћинству у ... у кући своје бабе, где живе и његови родитељи, који немају никакву имовину, при чему отац прима пензију, док је мајка домаћица и нема приходе. Он из другог брака има мал. ћерку која је поверена на вршење родитељског права мајци за коју месечно плаћа износ од 3.000,00 динара на име издржавања и закључио је трећи брак из кога има мал. сина који је припао мајци и за кога плаћа издржавање у износу од око 6.000,00 динара месечно, које није судски регулисано. У летњем периоду повремено ради на грађевини и тада зарада зависи од количине посла а у домаћинству чувају стоку, а имају башту коју обрађују за личне потребе. Тужена је рођена ... године, без запослења је, ради приватно по кућама и месечно заради до 3.000,00 динара, прима материјалну помоћ у износу од 9.367,00 динара и дечји додатак за мал. ДД, рођеног ... године у износу од 3.400,00 динара. Она једино њега издржава, нема непокретну имовину, а њени родитељи су разведени и од њих нема никакву помоћ и са њима није у контакту. Мал. ГГ ове године полази у предшколску установу и за њега има месечне издатке од око 6.000,00 динара, при чему за хигијену даје 1.000,00 динара месечно, док за одећу даје зависно од годишњег доба и редовно плаћа и издржавање за ћерку и сина из првог брака.

У међувремену промениле су се околности од доношења претходне одлуке, с обзиром на то да су после седам година потребе мал. деце веће него у време доношења претходне одлуке, јер су деца сада школског узраста, односно ученици основне школе, налазе се у развојном периоду када су потребе за учбеницима, исхраном, одећом и обућом у значајној мери повећане, при чему се са одрастањем деце јавља и потреба за разним ваннаставним активностима. Месечни трошкови превоза деце до школе износе 1.500,00 динара по детету, за школску ужину се издваја око 1.100,00 динара, месечно по детету, за џепарац око 50,00 до 100,00 динара дневно и књиге за ћерку су плаћене 14.500,00 динара, а од

наредне школске године ће морати да се плаћају књиге и за сина, трошкови за хигијену износе око 1.000,00 динара месечно по детету, док трошкови за одећу и обућу зависе од сезоне, и од стране законског заступника нису одређени, док за исхрану користе углавном домаће производе, с обзиром да законски заступник мал. деце чува стоку и обрађује башту. Утврђено је да су укупне месечне потребе мал. деце у износу од око 15.000,00 динара месечно, док је материјална ситуација законског заступника мал. тужилаца знатно отежена, имајући у виду да је исти запослен и оставарује месечну зараду од око 25.000,00 динара, при чему има обавезу издржавања још двоје малолетне деце из друга два брака, на име чега плаћа износ од 9.000,00 динара месечно.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, по оцени овог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право, када су обавезали тужену да на име издржавања малолетне деце плаћа, и то за мал. тужљу АА месечно износ од 4.000,00 динара и за мал. тужиоца ББ, месечно износ од 3.000,00 динара и одбили противтужбени захтев тужене да учествује у њиховом издржавању у месечним износима од по 1.000,00 динара за мал. АА и од по 500,00 динара за мал. ББ.

Наиме, одредбом члана 160. Породичног закона („Сл. гласник РС“, број 18/05, 72/11 и 6/15), је прописано, да, издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.), да, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), и да, могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Одредбом члана 164. овог закона, да, висина издржавања може се смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Према томе, имајући у виду најбољи интерес тужилаца као малолетне деце, тј. њихове потребе као поверилаца издржавања, с обзиром на њихов календарски узраст и друге утврђене околности од значаја за одређивање издржавања и могућности тужене као дужника издржавања, да је млађа особа која је радно способна и друге утврђене околности од значаја за одређивање издржавања на страни тужене, то је по оцени овога суда правилна одлука о утврђеној висини издржавања на име малолетних тужилаца.

При томе, нису од утицаја на другачију одлуку овога суда наводи ревизије којима се између осталог указује, да је тужена самохрана мајка малолетног детета који има проблеме са здравственим стањем, да не ради и да није у могућности да због детета ради, да нема никаквих примања и да понешто ради како би се издржавали, да дете није признато од оца и да тужена нема средстава да и тај поступак покрене.

Дакле, како наводи ревизије нису од утицаја на другачију одлуку овога суда и ревизија одбија као неоснована, то није неопходно да овај суд даље детаљно образложе пресуду, већ се тужена као ревидент упућује на образложење

побијане пресуде, да се непотребно не би понављало, на основу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић